

[Indenrigsministeren.]

Det er nødvendigt at kunne give Folk Meddelelse om, naar Faren nærmer sig, saa at de kan søge Dækning — ellers var der jo ikke megen Mening i Bestemmelsen om, at de skal søge Dækning —, og derfor er det ogsaa nødvendigt at have Sirener i et saadant Antal, at hele Byens Befolkning kan høre dem. Det er heller ikke blot, naar de skal i Beskyttelsesrummene, men ogsaa naar de skal op af dem, Sirenerne lyder. I Ministeriet havde vi en Klage over, at Folk ikke kunde komme op igen, naar de var kommet derned, fordi de ikke kunde faa Besked om det, naar Vinden bar fra, og da Telefonen ikke kunde benyttes, sad de der længe efter, at Faren var overstaaet. Derfor kan man ikke sige, at man kun skal have een Sirene i hver By; man skal have saa mange, at Folk kan høre dem. Det maa altsaa afhænge af et Skøn, hvor mange der er nødvendige.

Det ærede Medlem bemærkede saa, at disse Sirener var ganske unyttige, for nu benyttede man dem ikke, men de er af den Slags Ting, som det altid ligesom med Brandvæsen og med Forsvarsvæsen, civilt og militært, er bedst ikke at bruge, men som alligevel skal benyttes, naar Faren er til Stede. Det er derfor, man har disse Luftværnsforanstaltninger, ogsaa Sirener. Selv om de ikke benyttes saa meget for Tiden, kan ingen garantere for, at de ikke skal benyttes igen. Flere Steder er der jo i den sidste Tid faldet en Del Bomber her i Landet. Hvor og hvornaar de falder, kan ingen paa Forhaand vide; derfor er det nødvendigt, at vi har disse Foranstaltninger.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at det var Luftværnschefens Skyld, at der en Tid havde været saa hyppig Luftalarm, og at man, som det ærede Medlem sagde, jagede Folk i Kælderen Nat efter Nat. Men det maa bero paa Ukendskab hos det ærede Medlem til de faktiske Forhold, thi den, som giver Signalet til Luftalarmen, er slet ikke Luftværnschefen, men de, der beskytter os og i Virkeligheden afgør, hvornaar disse Sirener skal anvendes. Det var ikke mindst paa Initiativ af Luftværnschefen, at der blev truffet Overenskomst mellem vore Gæster og de civile Myndigheder om, at der ikke skulde gives Luftalarm saa tit som tidligere. Naar jeg siger saa tit, sigter jeg ikke til Antallet af Over-

flyvninger, men til, at man ikke altid har anset det for nødvendigt at give Alarm i saadanne Tilfælde.

Det ærede Medlem sagde yderligere, at saa stod Kommunerne der med Udgiften til disse Sirener, der ikke skal bruges. Det er ogsaa en forkert Vurdering, idet Kommunerne ingen Udgift har dertil; Sirenerne betales af Staten alene.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jens Møller, ikke i Anledning af en Tale under Finanslovbehandlingen, da han, saa vidt jeg har bemærket, ikke har haft Ordet, men i Anledning af en Tale, han holdt her i Folketinget den 30. August under Behandlingen af det da fremsatte Forslag om Indfødsret. Han kritiserede da stærkt Myndighedernes Optreden ved Behandling af Indfødsretssager, specielt sønderjyske, og mente at kunne paavise en særlig haardhændet Behandling af tyske Personer, som sluttede sig til det national-socialistiske Parti, saadan udtrykte det ærede Medlem sig. Det ærede Medlem anførte som Bevis for Rigtigheden af sin Paastand dels nogle almindelige Betragtninger, dels bestemte Eksempler. Da jeg mener, at det ærede Medlem i det store og hele har Uret, skal jeg fremsætte nogle Udtalelser om Spørgsmaalet. Det ærede Medlem inddeler de Personer, hvis Forhold han omtalte, i tre Grupper, og skønt jeg har noget vanskeligt ved at forstaa Inddelingsgrundlaget, skal jeg prøve paa at følge hans Inddeling.

Der er for det første en Gruppe af Personer, siger det ærede Medlem, der ikke blev Danske ved Genforeningen, fordi de ikke hele Tiden fra 1. Oktober 1918 til 15. Juni 1920 havde Bopæl i de sønderjyske Landsdele. Det var nemlig bestemt i Versaillestraktaten, at kun de tyske Statsborgere, som ved Genforeningen var bosat i Landsdelene og ikke havde bosat sig der senere end den 1. Oktober 1918, automatisk blev Danske. Vi staar da Gang paa Gang over for Personer og det baade dansksindede og tysksindede, som paa et eller andet Tidspunkt inden for Tiden fra 1. Oktober 1918 til Genforeningsdagen har haft deres Bopæl uden for Landsdelene, enten i Danmark eller i Tyskland eller maaske i et tredje Land. Specielt for deres Vedkommende, som havde Bopæl i Danmark, er det